9

DISQUISITIO MEDICA INAUGURALIS DE CYNANCHE STRIDULA.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ Decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

THOMAS CRAWFORD,

BRITANNUS.

Phys.-Med. Soc. Edin. Sod.

Ad diem 12 Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR, AULD, et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M, DCC, LXXI.

Viro praeclaro

JOANNI ELIOT, M. D.

Apud LONDINENSES,

Summo cum civium commodo,

Suaque gloria,

Medicinam probe exercenti,

Haec calami juvenilis prima conamina,

Ob beneficia in ſe ſuoſque collata,

Dicata volebat

THOMAS CRAWFORD.

DISQUISITIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CYNANCHE STRIDULA.

HUJUS dissertationis argumentum seligo, neutiquam gloriola persuasus, quidquam me aliis profuturum; attamen haud parvi esse existimo, quamvis non datur alios edocere, si hanc rem accuratius evolvendo lucrum nobismetipsis fecerimus; praesertim cum ii, qui de morbo scripserunt, de quo verba facere volui, haud multi sunt; morbus vero peritissimis insidias instruit; et, quoniam in solo meo nativo quam maxime grassatur, hoc per se valet, ut ad hanc rem omni studio incumberem; "cari enim sunt parentes, cari liberi, propinqui, familiares." Morbus de quo tractaturus sum,

 vulgo

vulgo per vocubalum *Croup* cognoſcitur; et nuperrime depictus fuit Dr Millar, ſub nomine *Aſthmatis Infantum*; et Dr Home *ſuffocationis ſtridulae.*

Haud mirandum foret, ſi paululum ab communi ordine divertam, et comperindinata ſit hujus morbi definitio, donec facta et hiſtoria morbi relata fuerunt; ex his enim depromenda eſt definitio, et per haec tantum, locum, quem obtinet morbus in Noſologia, ſtatuere queamus. Hoc vero inter medicos adhuc diſceptatur; fortaſſe lux quaedam afferenda eſt ex analogia aliorum affectuum, haud multum diſſimilium, et jam, ne diutius moremur, faciem morbi, ſicuti plerumque ſe monſtrat, depingere conabimur.

HISTORIA.

Secundum auctoritatem, quae accepta fuit, aggreditur tunc praecipue morbus, quum frigus, et anni tempeſtates uvidae adſint, quo tempore catarrhi, tuſſes, et anginae, maxime graſſantur, et in humillimis humidiſque locis, littora quoque prope maritima: Cuidam

dam aetati ferme proprius esse videtur morbus, post ablactationem, aetatem tenellam, et raro post annum decimum vel duodecimum, invadens. Accessus ejus est persaepe tam subitus, ut infans vesperi facie externa sanus, ante summum mane in maximo periculo versatus erit. Ut plurimum adoritur cum respiratione difficili, mox citata; facie subrubra; nonnunquam una cum tussi miti; non semper vero comitatur tussis, et, quando adest, plerumque est sicca, clangosa, atque rauca aliquando: Vox stridet, aliquantulum galli cantum referens, quod evenit sub inspiratione; non semper tamen patet hoc symptoma in exordio morbi, nisi dum vagiat, vel voce intensiore loquatur miserrimus aeger, vel alio quoviscunque modo musculorum laryngis actionem augeat: Quando aeger ea est aetate, ut querimonias edat, modum quo tentatur designantes, plerumque de dolore obtuso tracheae arteriae partem afficienti superiorem queritur; et subinde externe tument fauces, amygdalaeque inventae fuerunt tumidae; urina limpida; alvus plerumque adstricta, et cutis arida, simulque oedema afficit manus atque pedes, raro autem; et idem de vomitus

tus molimine dicendum eſt. Sitis adeſt, et pulſus citatior, ſolitoque fortior; poſtea autem fit debilior, ſed velocior et vacillans. Si morbus ultra diem tertium quartum, vel quintum, vel diutius pertendit, materies purulenta muco commiſta expuitur, et aliquando membrana tenax faciem tracheae internam conſervans: Urina jam ſedimentum deponit furfuraceum: Lingua alba eſt, et cruſta nonnunquam cooperitur: Citatior devenit reſpiratio, eodemque tempore difficilior; et, dum peragitur inſpiratio, aſſurgunt humeri; inquietus valde, animoque demiſſo, opprimitur aeger; facies colore livido; mens adhuc ſana; parvae vel nullae eduntur querelae, et brevi ante mortem edulia deglutiuntur aliquando; e vita plerumque demigrat infans, die tertio, quarto, vel quinto: Morbus veruntamen saepius evadit lethalis intempeſtive, vel in primo aggreſſu.

Ut abſolutior ſit morbi hiſtoria, cadaverum extiſpicia adjungenda ſunt; et hic eluxerunt cura atque diligentia ſagax Cel. Homii, qui novem et unicas ſectiones, quae captae fuerunt, tradidit.

CA-

CADAVERUM EXTISPICIA.—Aſpera arteria reſerata, imprimis conſpicitur membrana alba, craſſa, tenax, atque tubularis, quae facile a partibus circumpoſitis ſejungi poteſt, ob materiem mucoſam atque purulentam illam inter et tracheam poſitam: Illius partem inferiorem verſus pedetentim nimis firmé aſperae arteriae agglutinatur, et fit tenerior; ubi vero deſinit, trachea muco purulento obducitur, qui maxima ex parte ſcatet vel in pulmonum bronchiis, et veſiculis aeriis, quae haud raro omnino opplentur: Haec membrana nunc majori nunc minori eſt longitudine, et tanta tenacitate ſaepenumero gaudet, ut macerari in aqua per plures dies patitur, et neutiquam diſſolvitur: Ex novem caſibus Cl. Homio memoratis, in ſeptem inflammationis ſymptomata in propatulo veniebant, membrana praeternaturali ſublata; et nobis forſitan licitum ſit ex illis, quae in alteris duobus caſibus *, apparuerunt, concludere, inflammationem praeiviſſe: In quinto enim glandulae apud linguae radicem ſe praebuerunt turgidae, et amygdalae ſolito grandiores erant. Pars interna atque poſterior tracheae cum membrana

* Vid. caſ. 5. et 8.

na semiformi obtegebatur, et materies puriformis inter illam et membranam tracheae extabat; et, cum deorsum indagatio facta esset, major materiei purulentae copia detegebatur: Pulmones tamen illaesi se commonstrabant. In casu octavo, membrana omnibus numeris tubularis deprehenditur, a glottide per tres pollices deorsum descendens, nec cum trachea conglutinata, et tracheae tunicae integrae, nec exulceratae, videbantur, illaesis simul pulmonibus. Vesiculae vero sinistri pulmonis flavo et spisso pure plenae erant, quod in aquam conjectum fundum petebat. Invenitur porro nonunquam gangraena. His confectis, ex morbi symptomatis jam recensitis, et phaenomenis propalam sectione collocatis, quaedam observatu veniunt, ad morbi ingenium spectantia, et ex quibus *definitio* conflanda est.

Sunt qui contenderunt, hunc morbum vel in principio totum asthmaticum esse, et phlogosin sequelam duntaxat spasmi. Praeceptor vero noster Homius verosimilius forsitan inflammatorium esse arguit: Ab re minime foret anni tempestatem notare, in qua praesertim aggreditur, frigidam esse; frigus autem vix morbis spasmodicis amicum existimandum

dum eſt; e contrario, hi in regionibus calidis, calidiſque temporibus, ſaepius occurrunt; vel, ſi ex genere ſpaſmodico eſſet ſuffocatio ſtridula *, certe remiſſiones majores evenirent: Alterum argumentum afferri poteſt ex corio pleuritico, quod in ſuperficiem ſanguinis nonnunquam ſe effert; huic tamen multum confidere nolui; res enim ejuſmodi ſunt fallaciſſimae. Dr Millar judicium ſuum confirmare tentat per methodum ſuam medendi, et neutiquam equidem tale aſpernendum eſt ratiocinium; veruntamen haud tanti habendum eſt, ut exinde de natura morbi decernere omnino debemus; nam antiſpaſmodica, talia ſunt moſchus et aſſafoetida, aliter prodeſſe potuerunt, quam ſpaſmum vi quadam propria ſolvendo, ſudorem nempe alliciendo, vel alvum ſubducendo, quietem aegro conciliando, et ſic motus muſculorum laryngis contiguarumque partium imminuendo, quae ex leviſſima cauſa jam motum concipiunt abnormem, morbum atrociorem reddentem; probabile videtur haec medicamenta ita potius proficua eſſe, quam ex quadam vi ſpaſmum ſolventi; et ea medicamina cum maximo fructu certe adhiberi

* Home on the croup, p. 37.

hiberi poſſunt; quoniam aliter vix cenſendum eſt, quin levis inflammatio partibus glottidi vicinis inſidens in ſyſtematis infantum irritabilibus, paroxyſmos aſthmatis ſuffocativi validos facile excitare potuiſſet: Reſtat adhuc alterum argumentum, quod comprobatum venit, hunc morbum inflammatorium eſſe, nempe membranae tracheam arteriam inveſtientes; nam illae in cavis corporis poſt phlogoſes, maxime pectoris, pleuram, externamque faciem pulmonum cooperientes, inventae fuerunt, et in omnibus partibus, ubi iſtae dantur conditiones, conformationi illarum faventes. Haud muco forte concreſcenti has membranulas relegare liceat; membranarum enim ſuperficies, ubi nullae glandulae collocantur, velant; quapropter haud neceſſe erit muco patrocinari: Oriuntur * potius ex lympha coagulabili per ora vaſorum exhalantium exudanti; cur haec lympha non penitus in pus convertatur, pendet fortaſſe ex parva ſeri copia commiſti: Porro, morbum adeſſe poſſe, abſque hac membrana haud improbabile

* Vid. Morgagni Ep. 16. 20. 21. Haller. Elem. Phyſiol. Tom. 2. p. 128. et De Haen, Cleghornium, alioſque.

probabile videtur, quamvis ſaepius offenditur; amicus meus, et in re medica nulli ſecundus, Dr Auſtin, mihi praebuit caſum, in quo, cadavere luſtrato, nuſquam deprehendebatur membrana; trachea tamen inflammationis ſigna prae ſe tulit: Has ob cauſas membrana haecce minime cauſa, quaſi effectum potius morbi cenſenda eſt; ſi enim morbi cauſa eſſet, ſemper eam offendi oportet; referuntur autem ſtrangulationis ſtridulae complures hiſtoriae, in quibus ſanitatem recuperabant infantes, quando nulla membrana exſputa fuiſſet, et vix conſtat clarum, vocem ſtridulam ex membrana pendere. Occurrit enim, tametſi in hoc morbo quaſi pathognomonica ducta fuit, aliis in affectibus laryngis et tracheae arteriae, ſicut in cynanche tracheali vel laryngea, cujus protulit exemplum * Cl. Eller, in quo ex improviſo e vita abreptus fuit aeger, poſtquam convaleſcere viſus erat: Secto cadavere, pars tracheae ſuperior inflammabatur; " intenlior autem erat rubedo in laryngis muſculis, et membranis, praecipue in illis quae cricoideam obtegebant, ſed major inflammatorii tumoris apparebat in binis arytenoidaeis cartilaginibus,

 epi-

* Vid. Eller, p. 174.

epiglottide." &c. Opponat nonnullus fortaſſe, quod in ſtrangulatione ſtridula trachea, larynx, &c. non ſemper inflammatae deprehenduntur: Difficile vero eſt tale affirmare, quandoquidem, ob colorem muſculorum naturalem, vix pro certo dicendum eſt illos inflammatione haud tangi, et potiſſimum, quando afficiuntur partes contiguae; haud nihilominus denegandum puto, quodvis obſtruens aſperam arteriam potuiſſe idem edere effectum: At in ambiguo reſtat, an hoc magis efficit aeris iter anguſtando, an laryngis muſculos ſtimulando, actionemque illorum intenſiorem reddendo: Porro, vix concipiendum eſt, quidquam in quavis aſperae arteriae portione potuiſſe infixum ibi manere, nec inflammationem excitare, quae plus minus tracheam anguſtiorem reddere queat; ſed eodem tempore glottidis et laryngis muſculorum tenſionem intenderet; et quoniam ſic maxime valent in vocem tonoſque illius modulando, actione illorum aucta, vel ex propria affectione, vel ex conſenſu trachea patienti, hoc forſitan cauſa maxima eſt ſoni ſingularis, qui evenit dum reſpiratur. Sed, ut illuc redeamus unde divertimus, ex analogia aliarum tracheae affectionum, ut in

catarrho

catarrho ſuffocativo, ubi vox valde a ſolita aliena eſt, ſtrangulationem ſtridulam ſpeciem tanquam cynanches ducere ſuademur; et maxime quoniam ſic cenſere videtur Praeceptor noſter Cullenus, cujus auctoritas ſola ſatis eſſet, ut hic morbus inter inflammatorios conſcriberetur.

His obiter perſtrictis, proxime tentanda eſt definitio, illa ſymptomata morbum maxime ab aliis diſcriminantia ſegregrando. Et, ut ordine exordiamur: Stabilire jamjam enixi fuimus, ex familia inflammatoriorum morbum noſtrum eſſe; indeque ad claſſem Pyrexiarum relegandus eſt, cujus characterem aſciſcam *: "Poſt horrorem, pulſus frequens, calor auctus, viribus artuum imminutis;" et quoniam morbus tantum topicus eſt, inter Phlegmaſias, quae ordinem ſecundum claſſis pyrexiarum conſtituunt, inſeram. Praeſtabit forſitan phlegmaſiarum etiam praedici characterem; "Pyrexia cum phlegmone vel dolore topico, ſimul laeſa partis internae functione: Sanguis miſſus, et jam concretus, ſuperficiem coriaceam albam oſtendens." Claſſe morbique ordine detectis, ſymptomata, quibus maxime ſtipatur mor-

* Vid. ſynop. noſolog. Culleni.

morbus, nunc ſeligenda ſunt. Quibuſdam placuit vox ſtridula, tanquam diagnoſticon, vel ſonus quem nonnulli galli cantui aſſimularunt, ſub inſpiratione obtinens; idem vero fere obtinet in pertuſſi, et in tracheae inflammationibus ; exinde ambigitur: Sed in cynanche ſtridula plerumque abſque intermiſſione perdurat, et cum ingraveſcat morbus, intenditur ; morbum praeterea comitantur reſpiratio difficilis, vox rauca, cum tuſſe clangoſa. Dum autem de definitione hujus ſpeciei cynanches in dubio haerebam, a Praeceptore meo chariſſimo Culleno unam accepi, cui grates ſummas, et ob hoc, aliaque beneficia a me accepta, habeo, atque memor habebo ; ecce dein definitionem Cullenianam:

"PYREXIA ; reſpiratio difficilis, inſpiratio ſtrepens, vox rauca, tuſſis clangoſa."

NONNULLIS viſum fuit cynanchen illam ſtridentem novum eſſe morbum, Scotiaeque proprium, cujus regionis quaedam loca ſunt ubi crebro infeſtat, ſicuti prope littora *Fife, Ayrſhire*, et *Galloway*, et ſaeviſſime in locis *Perth-ſhire* orientalibus, et in illa planitie vulgo nominata *Carſe of Gowrie* praecipue, quae juxta flumen Tayium late extenditur. Haec planities

nities vero nuper deficcata fuit, et rarius occurritur morbus. Ex fequentibus tamen fortaffe elucebit, morbum nec novum effe, nec cuivis regioni proprium: Nam extat in Nov. Act. Nat. Curiof. morbi narratio, quae penitus ferme confentanea cum ftrangulatione ftridula eft; hanc nobis optimus Cullenus, dum publice lectiones academicas proferebat, indicabat. Ut dilucidior fit oratio noftra, hiftoriam illam exfcribam *. "Infantes duorum, trium, quinque, et plurium annorum, primis hujus anni, 1758, menfibus, aut coryza vulgari, aut tonfillarum et uvulae tumore correpti, et difficulter deglutientes, aliquot fic dies fine metu infidiarum et latentis gravioris morbi tranfigerunt; dein gravi tuffi corripiebantur, ubi nihil nifi phlegmata aquofa cum fummo nifu rejiciebant, et, ficuti in tuffi ferina, clangor fub infpirationis momento adeft, fic in hac tuffi peregrinus fonus fub expiratione fe manifeftabat. Huic tuffi fe fociabat febris continua, cum majore difficultate refpirandi, quae indies aucta, tandem in afthma fuffocativum tranfibat,

Vid. act. nov. nat. curiof. tom. 2. p. 157. obferv. 41. Dr D. Caroli Augufti a Bergen, de morbo truculento infantum Francfurti et in vicinia graffante.

transſibat, ita ut infantes, ex defectu aeris, ſuffocarentur; quod ſymptomata coloris plumbei in facie, frigoris in externis membris, et febris ac caloris imminutio comprobabant, fere ut fieri videmus in illis, qui hydrope pericardii et pectoris moriuntur. Hanc triſtem experientiam in propria filia ſeptenni feci, in qua hoc ſingulare ſimul ſe obtulit phaenomenon, quod duodecim circiter horis ante mortem tuſſi et ſcreatu rejecerit tubulum membranaceum. Hunc tubum judico eſſe portionem membranae tubuloſae per ramos bronchiorum durante morbo generatae, quod figura conica ejus, et ipſi inhaerentia vaſcula ſanguinea declarare videntur: Cylindricus vero eoſophagi tubus, hujus membranae ſedes eſſe non potuit. Atque, cum ſemper de dolore preſſorio ventriculi conquereretur, et vermes ſuſpicarer colludentes, tubulum huncce exquiſite perluſtravi, et nihil inveni, quod cum ſtructura vermis convenientiam oſtenderit."

Hic idem morbus eſſe videtur ac ſtrangulatio ſtridula, et rationes quae morbum antiquiorem eſſe probant, probant itidem Scotiae minime proprium: Apud veteres enim perfunctorie deſcribuntur morbi ſtrangulationi

ſtridulae

ſtridulae ſimillimi. Hippocrates, de affectionibus gutturis et faucium differens, in ſuis prognoſticis, ſic loquitur: "Ex anginis, graviſſimae ſunt et celerrime interimunt, quae neque in faucibus, neque in cervice quidquam conſpicuum faciunt;" et deſcriptio eatenus cum noſtra congruit. Coelius Aurelianus eundem fortaſſe in mente morbum habet: "* Gravat, inquit ille, aſthma, atque premit magis mulieribus viros, et juvenibus ſenes, atque pueros, et durioribus natura corporibus teneriora, hiberno atque nocte magis, quam die et aeſtate: In quibuſdam ex initio generatur; in quibuſdam perfectis irruit paſſionibus; ſed magis ex profundo frigore ſequitur patientis ſpirationis difficultas, et frequenter natura celerior magis quam tarda." Hic vero Aurelianus in ſua narratione haud omnino cum ſeipſo conſentit; "gravat autem magis mulieribus viros," ait ille vir; poſtea vero addidit, hoc aſthma "teneriora corpora magis durioribus premere;" quod, ſi reapſe morbus de quo narrat idem ſit cum noſtro, verum eſt: Neutiquam tamen cum parte narrationis priori convenit. Catarrhus ſuffocativus Etmulleri in quibuſdam cum ſuffo-

* Chronion. lib. 3. cap. 1.

focatione ſtridula congruit; in aliis vero differt: Meadius, inter tres anginae ſpecies, quas recenſuit, ponit ſtrangulationem faucium, et de hac refert, "Nervis omnibus convulſione diſtentis, aeger ſubito concidit mortuus."

Dr Starr * morbum infantes interficientem deſcripſit, et cui nomen dedit *morbi ſtrangulatorii*. Cornwalliae comitatum infeſtare, ſecundum illius opinionem, in anno Chriſti 1744 coepit, multaſque ſtrages fecit; ſigna pathognomonica ſunt tuſſis brevis, (*hecking cough*), et reſpiratio difficilis, ſonora, atque ſtrangulatoria.

Quod expuitur, eſt gelatini conſimile cum materie alba et opaca, et filis quaſi commiſtum; nec multum diſcrepat a ſacculo putrido et membranaceo, et partim reapſe eſt membranacea, ex tunica mucoſa laryngis atque aſperae arteriae conflata, cui adhaeret magna viſcidae materiei copia, viſci adinſtar.

In Hybernia † morbum certe eundem invenimus infantes trucidantem, quem Dr Molloy apud D. Rutty denarravit, et cum ſuperiore omnino

* Vide Philoſophical Tranſact. No. 495.

† Vid. Rutty's hiſtory of the weather, p. 110.

omnino convenit, in illis ſymptomatis, quae diagnoſtica cenſentur, in reſpiratione nempe quae eſt difficilis atque ſonora; et in vi lethifera, nam ſaepiſſime ex improviſo aegrum enecat; in materie exſputa; in his quos aggreditur; et poſtremo in ſede morbi, quam Dr Molloy in glottide et aſpera arteria poſuit; nulla adeſt deglutiendi difficultas, nec interne nec externe ullus tumor apparet; rubent vero glottis, et partes vicinae.

Dr Russel, in ſua oeconomia naturae, morbum deſignat inter infantes graſſantem a ſecundo ad octavum aut decimum aetatis annum, ſed praecipue juniores laceſſere ſolet. Porro addidit, "Fluxio nullas non tracheae glandulas occupat, ita ut univerſa fiſtula pulmonalis inflammatione tentetur. Nullus tumor in externis apparet; at, ſi fauces intus intuearis, in poſteriore palati parte, et in epiglottide, rubor percipitur; glandulae inflammatae, ſiccae, mucoque ſecernendo parum aptae, reperiuntur. In his etiam tonſillae nonnunquam afficiuntur, et ulcuſcula quaedam ſerpentia laryngem cingunt, et vocem impediunt. Febris quoque oritur; quae

quanquam remiſſionum tempora ſatis libera habeat, tamen ſingulis acceſſionibus reſpiratio crebra difficiliſque urget, ita ut infans non niſi recta cervice ſpiritum ducere, et vix lecto ſe continere poſſit; nonnunquam etiam ſurgere coactus ſit: Sonum inter vagitus raucum edit; et ſtridulum quoque clangoſumque aliquando ſpiritum intus ducit." Et per totam hanc narrationem ſumma apparet convenientia cum cynanche ſtridula; ſi ullum adſit diſcrimen, oritur ſolummodo forte ex morbo eodem graviori autem, vel ex quibuſdam in climate, vel in ſolo, corpus diſponentibus ulceribus facilius affici; et accidit in regionibus calidis praecipue. Sed annon necne, deſcriptiones illae utpote iidem morbi una cum cynanche ſtridula conſiderandae ſunt? vix tamen credendum eſt, poſteriorem ſolum pauculos abhinc annos enaſci: Nam, ſi in memoria teneamus illos, quos ſaepius adoritur, quorum morbos, quamvis perbene callemus, tamen judicium hic eſt difficile; narrationem vix enim queant proferre claram, et, quum optime proferunt, haud raro equidem manca eſt: Praeterea, morbus ipſe ex ſua natura indicium quodvis praeripit clam invadendo, et abſque multa

multa aegritudine, et propter magnam inter illum et catarrhum, aliosque gutturis affectus, similitudinem; nam facile inde oriri potest error. Ob has causas, tum solas, tamdiu oblitescere a nostro inspectu potuit. Restat adhuc altera, nec minoris momenti illis jam supradictis, rarius nempe in magnis urbibus, saepissime in vicis rusticis, offenditur, qui olim observantia praeditis carebant. Quod Horatius de illis heroibus cecinit, qui ante bella Trojana vixerunt, et quorum fortia facta jacuerunt, de morbis nonnullis apte praedicari potest, quorum historias nunquam accepimus propter bonorum medicorum inopiam,

Vixere fortes, ante Agamemnona
Multi; sed omnes illachrymabiles
Urgentur, ignotique longa
Nocte, carent quia vate sacro.

Denique, ii, qui novorum morborum nomen merentur, ut variola et morbilli, sunt contagiosi, et per contagium in omnibus regionibus, et omni tempestate, disseminari queant.

Diagnostica in hoc morbo haud clara sunt;

et

et facile decipi poſſumus, quoniam tam magna eſt inter morborum gutturis ſimilitudo; A cynanche, uti Culleno definita, diſtinguenda eſt, faucium ruboris abſentia, et deglutitione parum laeſa: In Graecorum cynanche vera, dolor exoritur inter deglutiendum; nullus tamétſi tumor, vel rubor, explorandus eſt fauces inſpiciendo; et valde conſimiles eſſe videntur ſtrangulatio faucium et cynanche ſupradicta. In illa vero glottis et epiglottis gravius affliguntur; indeque dolor inter deglutiendum, propter aſcenſum et deſcenſum laryngis. In peripneumonia et pleuritide, doloris ſitus, cum tuſſi humida, et ſaepe cruenta, morbum diſtinguit, cum tot annos habet aeger, quot ſufficiunt ut moleſtiam ſuam denarret: Quando teneriori eſt aetate, difficilior fit diagnoſis. In peripneumonia citius forſitan apparet faciei rubor, qui non ſemper adeſt in ſuffocatione ſtridula, ſonuſque ſingularis quem edit infans, dum flet, et interdum per reſpirationem totam, laryngem laborare deſignat.

In hoc morbo capiti aegri periculum ſemper imminet; quia clam et velociter progreditur: Mortem enim ſaepe affert, antequam infans morbo laborare gravi animadverſus fuit; et, quum

quum leniter aggrediatur, quantum obſervare valemus, ex improviſo tamen, priuſquam adſtantes tale expectant, mors ingruit: Stadium primum vel illud inflammationis tranſit aliquando minime detectum, et quando eo invaluit morbus antequam aegro ſuccurritur, in magno periculo verſatur. Sed, cum mature auxilium petatur, morbo adhuc in herba exiſtente, nec multum opprimitur reſpiratio, nec valde laborioſa, nec citiſſima, et ſi arteriarum ictus potius fortis ſit quam debilis, et vox ſtrideat tantum, cum magnum molimen efficiatur, ſicut in tuſſiendo vel flendo, exitum felicem auſpicari liceat, etiamſi ſemper in incerto eſt. Poſt diem tertium vel quartum, quo tempore vel citius membranam adeſſe ſuſpicandum eſt, ſi reſpiratio velox ſit et difficile peragatur, ſi pulſus vacillet, et facies rubore ſuffundatur, ſi aeger inquietudine et anxietate opprimatur, etſi fortiter minime, ſed interrupte modo tuſſiat, non datur bonum expectare eventum: Quod ſi fortior deveniat tuſſis, et materies ejiciatur, et pulſus, quamvis frequens, ſit fortis, et reſpiratio facilius conficiatur, vel ſi aeger mem-

brana

brana cum ſymptomatum levamine exſpuat, valetudo fortaſſe cito aderit.

Hujus morbi principia in duo genera diſpertiri poſſunt; vel, prout in ſyſtemate ipſo humano adſint, originemque morbo praebeant; vel, prout externe agant, et morbum in illis, qui ſeminia habeant, excitant. Antea jam obſervatum fuit, cynanchen ſtridulam quandam praecipue invadere aetatem, nempe ab anno primo aetatis ad duodecimum, haud ſaepe poſtea: Haec ſeminia in infantibus adaugent potiſſimum variolae, rubeola, catarrhus, et pertuſſis. Omnes hi morbi reſpirationis organa afficiunt; et quadantenus catarrhi conſimilis eſſe videtur cynanche ſtridula, praecipue illius qui nomen audit *ſuffocativi*, utrique morbi partes ferme eaſdem uſurpant, et eadem anni tempeſtate adoriuntur. Quare infantes infeſtat cynanche ſtridula potiſſimum, difficile eſt dictu: Hoc ex muco in illorum corporibus ſuperabundanti pendere, anceps eſt; mucum in ſanguine, et partem hujus fluidi efficere, adeſſe, ex ſcriptis Illuſtriſſimi Senac et De Haen manifeſtum apparet; Mucilago vero haecce multum a lympha, vel parte coagulabili ſanguinis, diſtat; lympha

pha enim, vel in vivis animalibus, neceſſariis conditionibus conceſſis, ſcilicet effuſione, quiete, ſuperficie ſcabra ſicut in vulneribus, &c. in coagulum abit: Porro, * igni ſubjecta, "in ſpeciem gummi fragilem et friabilem convertitur, neque ſolubilem, ut ſummam denique duritatem acquirat, et cogitur etiam alcohole, acidiſque liquoribus. † Mucilago, e contrario, facile cum aqua miſcetur, inque ea prompte diluitur, et penitus odore caret ſaporeque; neque etiam igne, neque ulla ſtillatitiorum liquorum, etiam acidiſſimorum, violentia cogitur; neque in albumen abit, ſicut pars lymphatica ſeri." Exinde apparet, mucum et lympham multum inter ſe differre: Praeterea, ſi etiam mucum in ſyſtematis infantilibus ſcatere probatum fuiſſet, haud illico ſequitur cauſam eſſe morbi; nam in membranulas tranſire minime ‡ pronus eſt, et cito in aqua evaneſcit. Nec omnino aſſentiri poſſumus mucilaginem in hoc morbo poſſe in pus degenerare; A putredine adeo aliena muci natura eſt, ut integro anno conſervatus abſque foetore

* Haller. Phyſiol. t. 2. p. 129.

† Ibid. t. 2. p. 361.

‡ Ibid. t. 2. p. 134.

tore manserit *. Et hac de causa hanc opinionem saltem improbabilem esse, credere impellimur; simulque ne quidem aliter sentire datur, quin membrana interiorem tracheae faciem investiens ex lympha effusa proveniat, et pus ibi repertum, ut ex eadem scaturigine nonnihil solummodo in aqua diffusa enascatur. Et res ita esse, comprobatum eunt Pringelii, Gaberi aliorumque experimenta, quibus constat vel extra corpus pus produci posse. Quamprimum haec eveniat transmutatio, dotes suas statim amittit lympha†: "Exuit enim omnino naturam suam coagulabilem, ut neque ab igne, neque a vehemente acore, neque a stillatitio vini liquore cogatur, et igne dissipetur penitus." Quis forsitan denegabit corium pleuriticum, quod est pars sanguinis lymphatica, in sanguine infantum inesse. Jam vero cognitum est, lympham sanguinis cujuscunque generis partem efficere, et in sanguine etiam ‡ infantibus cynanche stridula laborantibus detracto apparuit.

LYM-

* Senac tr. du cœur t. 2. p. 101. et Comment. Acad. Scient. Petrop. v. 14. p. 209.

† Haller. physiol. tom. 2 p. 132.

‡ Home on the Croup, page 10.

LYMPHAM magnam duritiem affequi, cum calori exponatur, dudum memoravimus: Quapropter facile eft conceptu, quod, cum pars quaevis inflammatione tentetur, ibi augetur vaforum actio, et pro halitu fere emiffo, effunditur pars lymphatica major, fic in trachea, ibique manet affixa, interea loci pars aquofa vel fpiritu defletur, vel reforbeatur, vel in pulmones diftillet; et illinc lympha fiat fpiffior, et ad concrefcendum fibique induendum membranulae fpeciem apta, quae brevi talem firmitatem atque denfitatem confequatur, ut cohibeat ferum pofthaec effufum, vel lympham cum aqua admiftam, quae, inter membranulam et tracheam ftagnando, tranfit in pus; hocque in modo membrana ab fubjacentibus partibus fejungitur: Nec neceffe eft ut ad opinionem celeb. De Haen confugiamus; fentit enim *puogeniam* in vafis ipfis contingere; quia abfque ulcere confpicuo inventum fuit pus. At, quamvis nullum inveniatur ulcus, oriri potuit ex effufione et ftagnatione feri in veficulis ipfis pulmonalibus pus verum. A noftro tamen propofito alienum foret, an pus intra vafa nec ne formetur, anquirere. Sed, ut ad rem redeamus; compertum eft quod

 frigus

frigus muci ſecretionem auget, uti caeteras internas ſecretiones; tale tamen muci augmen evenit vel in ſenibus. Reſtat igitur adhuc incertum, quod illud eſt infantes huic morbo ſubjiciens, praecipue cum phlogoſi haud ſaepe ſint obnoxii. Res haecce pendet tantum forfaſſe ex majori infantum ſyſtematis nervoſi irritabilitate, vagiendo frequenter adaucta, quo trachea et larynx vehementius afficiuntur, et frigori inter reſpirandum objacentes, facilius inflammatione corripi poſſunt. Frigus cum humore conjunctum morbum facere potiſſimum cenſetur, et hoc accidit ſaepiſſime apud oras maritimas, agroſque humiles et madidos.

Cauſa cynanches ſtridulae trachealis membranae inflammatio eſt forte, et muſculorum laryngis, vel proprie affectorum, vel ex conſenſu ob tracheam contiguam ad actionem intenſiorem laceſſitorum. Vix enim probabile eſt has partes ſemper inflammatione tangi; nam deglutitio difficilis raro tantum comitatur; haec autem aegre perficitur functio, et cum magno dolore, cum inflammetur larynx. Rationes, ob quas dubitamus an membrana pleorumque poſt ſectionem inventa cauſa ſit morbi, jamdudum protulimus, neutiquam audacter quaſi decretorias, modo vero quaſi probabiles.

biles. Haec membrana mortis causa certe evadat, laryngis iter angustando, quo superveniant symptomata peripneumoniaca; cum cadavera attamen lustrentur, pulmones illaesi maxima ex parte cernuntur.

Ut aegris facilius feliciusque medeamur, ponendae quaedam sunt intentiones, quibus expletis, praecaveatur ne lethiferae oriantur sequelae, quibus ansam praebeat membrana de qua jam diximus, vel ne, propter inflammationem tracheae, excitetur paroxysmus spasmodicus laryngis, quae subito aegrum praesocet. Hoc enim facile eveniat quamvis, cadavere inspecto, partes haud reperiuntur spasmodice affectae; nec exspectandum est, ut talis conditio post mortem inveniretur; nunc enim jacet vis animalis et nervosa quae actionem musculorum fovet, suscitatque, et sine qua nulla contingit musculorum contractio. In talibus casibus summo jure Celso assentiendum est: 'Neque quidquam est stultius quam quale quod vivo homine est, tale existimare esse moriente, immo jam mortuo.'

Imprimis tum consilium est nostri, ut semoveatur diathesis phlogistica.

Secundo, suffocationem praecavere.

Ad

Ad primam intentionem explendam, flagitanda eſt V. S. quae in hac, ſicut in omnibus inflammationibus, in principio morbi cito et libere celebranda eſt. Dr Millar phlebotomiam forte acrius reprehendit, dum cynanchen ſtridulam nimis arcte quaſi generis nervoſi affectionem ducit. Dixit enim ſanguinis detractionem parvam duntaxat comparare intercapedinem, paroxyſmum autem viribus redire majoribus; porro addidit: ‘ That, when ‘ even a ſmall quantity of blood was taken, ‘ the effect of other medicines was neither ſo ‘ immediate nor certain. Finding, therefore, ‘ that no benefit could be reaſonably expected ‘ from a remedy, which, under the appearance ‘ of mitigating the violence of the ſymptoms, ‘ had, upon the whole, a tendency to aggravate ‘ the diſeaſe, it was in the ſequel intirely laid ‘ aſide.’ Sed difficile eſt diſtingui, in his caſibus, ubi Dr Millar exiſtimabat venaeſectionem nocuiſſe, an culpa eſſet remedii, an morbi. Cum autem cadavera luſtrata clare oſtendant morbum de genere phlogiſtico eſſe, et cum febris adſit ſaepius cum pulſu veloci et nonnunquam duro quae ſectiones patefaciunt, confirmat. Praeceptor noſter clar. Homius diſerte

venaeſectionem

venaesectionem laudat in stadio morbi inflammatorio, cujus haec sunt verba: 'Bleeding 'appears to have been attended with immediate good effects, and to be a powerful remedy in this situation. This ought to be done expeditiously and plentifully, while the 'pulse will allow it. It is best to take blood 'at first with the lancet, so that a sufficient 'quantity may soon be drawn off; and afterwards by leeches, applied to the upper 'and fore part of the throat.' Si forte hirudines frequentes gutturi applicatæ essent, ne tanta venæsectionis necessitas fuisset, præsertim in tenellis atque junioribus, et quando æger provectior sit, cucurbitula cum ferro valdè prodesse potuit; in angina hoc laudat Celsus, 'Cucurbitula quoque, inquit ille, recte 'et sub mento et circa fauces admovetur; ut 'id, quod strangulat, evocet.' Laudant nonnulli venam jugularem secare; quod inflammationem minuit, et praeterquam levamen parat, turgescentiam in systemate capitis venoso adimendo, quod insequi solet, post sanguinis circulationem in pulmonibus impeditam; et ex hoc fortasse efficitur, ut nullum æger sentiat dolorem, sana adhuc mente, quod

in peripneumonia accidit nonnunquam, in qua, dum in maximo periculo verſantur ægri, de nihilo tamen queruntur; Porro, hæcce congeſtio venoſa multum conducat ad ſpaſmum excitandum, quoniam muſculi laryngis multum præ cæteris talem conditionem ſuſcipere prædiſponuntur.

Sanguine qui ſufficiat detracto: Alvus proxime ſolvenda eſt, quod enixius tentare debemus, cum ſaepius adſtrictior eſſe videtur: Hoc ſemper abſolvere poſſumus tutiſſime clyſmatibus: Nam pleraque medicamenta, alvum cientia, infantes inquietant, et, ut vagiant, faciunt, quod haud commodum eſt in morbi principio. Veruntamen, ſi illos perſuadere poſſumus laxantia propinare, facilius fortaſſe hoc conſequemur cremorem tartari in ſero lactis ſolutum et edulcatum adhibendo; et cum eodem conſilio Clar. Homius magneſiam in tabellas cum ſaccharo confectam praeſcribit. Volunt aliqui ut purgantia externe corpori adhibeantur; Illa, ſi vero fortiora ſint, ſyſtema nervoſum ſtimulabunt, aeque ac cum ore aſſumantur. Praeterea, remedium ſic adhibitum anceps eſt tantum, quum ex vi abſorbenti pendet, quae vel fortior vel debilior ſit; cum vero purgantia in alvum per os, vel per anum accepta, vim

ſuam

ſuam inſumere in ipſum tubum inteſtinalem queant. Nuperrime nihil efficacius in inflammationes internas domando expertum fuit, quam veſicantium uſus: Olim acrius oppugnabatur; nunc autem Pringelius, omni laude cumulandus, veſicantium uſum comprobavit: Quoniam hirudines affigi gutturi antea praecepimus, poſtquam ſanguinis copia educta fuit, vel hac vel alia via, haud multo poſt, ut veſicatorium applicetur, volui, et ne ſtranguria induceretur ob cantharidum particulas, quae per morſus hirudinum facillime in corpus intrare poſſint, et vel ne, veſicante ſemoto, ibi maneant, carbaſi, *gauze*, portionem praeſtabit inter cutem et veſicatorium ponere. Poſt vaſorum exinanitionem, veſicatorium forſitan optimum eſt remedium quo uti poſſumus, ſive morbus ſit ſpaſmodicus, ſive inflammatorius; et nihil ex obſervatu melius tuetur et infantes conſervat ſanos a morbo, veſicante. Aliqui adhuc, perſtante inflammatione, emetica laudibus extulerunt: Clar. Homius vero autumat, ſe nunquam illa vidiſſe proficua; e contrario, ſuſpicatur potius nocere, muci ſecretionem in pulmonibus incitando, abſque illam expellendo, "which is, ſays he, the very cir-

cumſtance

cumſtance that, if poſſible, we ought to guard againſt :" Sed ſi ſecretio etiam muci augeatur emeticis, attamen in principio morbi, cum tantum periculi aegro ex membranae ortu conſletur, emetica adhibere utile ſit, quo impediamus, ne oriatur; nam ſi emetica ad membranam expellendam proſint, certe etiam proderunt ad expromendam materiem ex qua conficitur membrana ; aliter fieri non poteſt, quin plus minus expromptus erit ob inſpirationem ſolito grandiorem inter nauſeandum, et vehementiorem expirationem quae inter vomendum contingit. Theoriae vero obſiſtit experientia, et emetica utilia eſſe confirmat, quamvis, dum quae geruntur in vomitione ſi conſideremus, aliter eſſe videretur, quum in quoque molimine vel tuſſiendi, vel vomendi, vel flendi, partes quas occupat morbus agere impelluntur; hos autem vanos terrores diſcuſſit experientia. Supra notavimus cynanchen ſtridulam maxime graſſari in orientalibus locis *Perth-ſhire*, vel in illo terrae tractu *Carſe of Gowrie* vocato; et hic ea eſt praxis, ut in primo morbi inſultu emetica adhibeantur, et quandocunque morbus nocte gravius derepente adoriatur, et quoque ante ſanguinem miſſum, vel alvi ſubductionem, et tuto, optimoque

moque cum fucceffu; pauci enim infantes morbo interficiuntur, quibus tempeftive adhibita fuerunt emetica. Curationem hujus morbi vomitu confirmat Tournefort *, cum loquatur de morbo in Oriente, cui nomen dedit Peftes Infantum; eft enim, ut ille dixiffet, apud imum gutturis carbunculus: Cum adoriatur, quamprimum adhibendum eft emeticum, et etiam repetendum Qualifqualis fit operandi modus, ex optima tamen auctoritate certior factus fum, hanc curationem felicem, nec periculofam, effe. Cognofcimus emetica, ante intermittentis paroxyfmum data, acceffum illius arcere, et vehementis pertuffis vomitione finiri infultus: Medicamentum, quo fere utuntur loci fupra memorati incolae, eft ipecacuanha ingrata; et inde vix illam deglutient infantes; quare tartarum emeticum anteponere volui; qui, cum fapore et odore ferme careat, facilius adhibetur: Porro, vel poftquam vomitio pleno rivo excitata fuiffet, operae pretium foret, hoc remedio in dofibus folum naufeam moventibus uti, qua via tanquam diaphoreticum ageret; ad quod confilium fudori-

* Vid. Tournefort's voyage into the Levant, Vol. I. p. 181.

feris ſtimulantibus, ut calefacientibus, anteferendus eſt. Et jam obſervatu dignum eſt, poſſe magnum commodum ex ſudore ſic allato provenire; quandoquidem frigus ſecretionem muci magnopere auget, qua morbum graviorem reddat. Etmuller *, dum de aſthmate infantum, quod nonnulli cynanches ſtridulae aſſimilavere, vomitum laudat, quo provocato, infantes liberantur. Ad eandem intentionem, qua tartarum emeticum aegro praebere volui, abſolvendam, alia lenia ſudorifera, ut vinum emeticum, in parvis doſibus, ſalia neutra adhibere poſſumus.

Praeter haec remedia ad febrem debellandam apta, et, ſi fieri poſſit, ut membranae ortus praecaveatur, pediluvio uti liceat, una cum tepidis diluentibus, ut victu tenui, praeſertim ex panada, decoctis avenae, hordei, &c. Quod ad victum pertineat, Meadius, dum loquitur de curatione ſtrangulationis faucium, qui morbus haud multum abſimilis a noſtro videtur, haec dicit: "Neque etiam inutilis eſt abſtinentia, moderatio nimirum in cibo et potu." Fomenta pariter ad fauces externas ad-

* Diſſert. x. de valetudinario infant. p. 125. tom. 2.

admoveri poſſint, prout occaſio praebeatur. Celſus ſpongias in oleum calidum demiſſas laudat: "Admovere, ait ille, ſpongias oportet, quae melius in calidum oleum, quam in calidam aquam, ſubinde demittuntur." Sed cum tale applicetur, cavendum eſt, ne caloris gradus ſit nimis magnus: Oleum fortaſſe, cum caloris tenacius ſit, aqua hanc ob cauſam nonnunquam anteferre debemus; nam haud neceſſe erit tam ſaepe, cum oleum adhibeatur, fomenta renovare, quam cum aqua.

VAPOR ex aqua calida cum aceto commiſta exhalans utilis eſt, cum eo uti poſſimus.

POST quoddam tempus ſupervenit ſuppuratio; et tunc evacuantia, ſicut venaeſectio, purgatio, &c. repudienda ſunt, et emetica forſitan jam optima reperientur expectorantia.

II. SUFFOCATIONEM praecavere.

SÆPIUS in diſcrimine eſſe poteſt aeger, ne juguletur, vel ob ſpaſmodicam laryngis affectionem, vel ob membranae praegrande incrementum. Cum ſuffocatio ob ſpaſmum imminet, tum ex antiſpaſmodicis auxilium petere fas ſit; cum paroxyſmus talis inopinato ingruat, et nec dolor, nec febris, nec alia morbi

bi ſymptomata praeivere, ad hoc conſilium, moſchum magnis in doſibus extulit Dr Millar; " which," ſecundum illius ſententiam, " proved anodyne and diaphoretic; the ſpaſms " were allayed; a gentle moiſture was univer- " ſally diffuſed over the whole body," &c.

POST haec tamen de moſchi impotentia queritur; ecce verba ſua: " The diſeaſe was ſometimes ſo violent at the firſt attack, and the tranſition to the ſecond ſtage ſo rapid, that it required a medicine which ſhould operate more immediately and powerfully than muſk had uſually done. For this purpoſe, aſſafœtida was preſcribed, and with ſo good effect, that, in my latter practice, it has in a great meaſure ſuperſeded the uſe of muſk. An ounce of this gum has ſometimes been taken by a child of eighteen months, in the ſpace of forty-eight hours, and almoſt as much at the ſame time injected in clyſters; allowance being made for the reſidue of the gum, which is loſt in making the ſolution. The following is the form in which the aſſafœtida was commonly preſcribed.

R. Gum.

℞. Gummi aſſafœtida, ʒii.
Spiritus mindereri, ℥i.
Aq. pulegii, ℥iii. F. S. S. A.

"A table ſpoonful of this mixture was given every half hour. If the child was very young, or delicate, a ſmaller quantity was ordered; but, if ſtrong, and of more years, two ſpoonfuls, or even a larger quantity, was given; but this large doſe was not perſiſted in, if it occaſioned much vomiting or purging, and was always diminiſhed when the moſt urgent ſymptoms were removed."

Ne ingenium hujuſce remedii uſui ejus ſcrupulos injiceret, dixit porro: "However nauſeous it may ſeem to be, children ſeldom refuſe it; and, even when they have ſome averſion to it, if they are obliged to take it, they ſoon acquire a taſte for it, and not only uſe it without reluctance, but with pleaſure. But, in order to guard againſt every accident, at the ſame time that it was preſcribed internally, an aſſafœtida clyſter was ordered to be injected every eight hours, till the paroxyſms became more moderate."

Sed,

Sed, cum vir ille cynanchen ſtridulam omnino quaſi generis nervoſi affectionem ducat, et cum tam cito decurrat morbus, vix nobis ſaltem patet, quare non ſtatim ad opium confugiebat, qua maxime confidunt medici, ſumma cognitione praediti, in ſpaſmis domandis; et nos etiam, ne creduli atque improvidi haberemur, dubitare oportet, an affecta Dr Millar relata, vere gigneret aſſafoetida: Addidit enim inſuper, in alio loco: * "To prevent a return of the paroxyſms, a bliſter was put between the ſhoulders; emollient fomentations were directed for the ſtomach and belly; anodyne liniments were rubbed on theſe parts, and applied externally to the fauces and throat." Porro, fortaſſe venaeſectionem rejecit Dr Millar, antequam omnes ſuas vires expertus fuit; ne verbum enim dixit unquam de topico uſu hujus remedii. Omnium opprobriorum, quibus venaeſectionem memordit, ingratiis, confitetur tamen ſanguinem miſſum eſſe, ut ſymptomata graviſſima compeſcerentur; et quodammodo † huic intentioni reſpondebat. Quod ſi morbus omnino nervoſus fuiſſet, pro ſymptomatum alleviatione, pejora extemplo fieri probabile eſt,

et

* Vid. obſervations on the aſthma, p. 39. † Ib. p. 40.

et si venaesectio iterata esset, optima fortasse protulisset effecta.

Praeter venaesectionem, antispasmodica, fomenta, &c. quum atrociter saeviat paroxysmus hoc temporis puncto, quid valeant emetica tentandum est. De illorum bono successu jam diximus.

Si perstaret paroxysmus cum violentia, et strangulationis periculo, ex coarctatione glottidis, vel magnitudine membranae tracheam obturantis exoriente, bronchotomia proposita fuit; et confici posse feliciter verisimile videtur, cum respirationem reficeret. Quod si membranula per vulnus inflictum tracheae extrahere conaremur, nisi sit parva atque ab omni cohaesione cum partibus vicinis libera, adeo ut cito extrahi potuisset; verendum est, ne, dum perficiatur operatio, quo tempore trachea et superne et inferne obstrueretur, fortasse penitus interpelleretur respiratio: Porro, parentes talem reformidant operationem, et nisi ex sententia res cederent, famae et medicorum et chirurgorum temeritatis notam inurerent. In ipsissimo morbi insultu praestare potuit bronchotomia, cum omnia alia experta fuissent incassim, et paroxysmus infanti mortem minitatur; per vulnus enim tubo introducto, respiratio perageretur, et rivulum

aeris

aeris avertendo a larynge, ut paroxyſmus minus ad recurrendum idoneus eſſet, efficeret, omni ab inſpiratione ortum ducenti irritatione ſublata; nec ducendum eſſet parvi, ſanguinis ex parte profluvium, quibus evenire potuit ut membrana haud fieret; temere tamen hoc uſurpandum eſt neutiquam.

Cum paroxyſmi iterum iterumque recidivi facti fuerunt, laryngis conſtrictio ſpaſmodica facile in conſuetudinem tranſire poteſt; longe enim lateque dominatur in corpore humano conſuetudo, adeo ut motus ſemel excitati, leviſſima data cauſa, citiſſime recrudeſcant, quamvis illorum principium amoveatur; quapropter, poſtquam evanuerunt phlogoſis ſymptomata, et ex hoc fonte paroxyſmi oriri videntur, cum ſummo commodo cortex Peruvianus adhiberi poteſt, qui non modo recurſui obſtat, verum etiam ſyſtemati nervoſo robur affert; unde haud tam facile morbi principiis afficitur: Cum vero infantes nimis tenera ſint aetate ſaepiſſime, quo minus ore illum ſumere queant, per clyſmata adhibendus eſt, hoc proſpecto ſimul, ut fluidi parva ſit vis. Vel balneum frigidum parare poſſumus ex forti corticis decocto; vel aegro induatur ſubucula, inter cujus plicas conſuitur pulvis corticis.

F I N I S.